

Mondiale biodiversiteit

Het gaat niet goed met de biodiversiteit. Niet in Nederland, niet in Europa en ook niet mondiaal. Beleid is er op alle niveaus, maar het werkt onvoldoende. In Nederland is de achteruitgang wel afgeremd, maar niet gestopt. In Europa en mondiaal gaat de biodiversiteit achteruit. Tegelijk weten we hoe belangrijk die biodiversiteit is voor tal van ecosysteemdiensten die nuttig zijn voor de mens.

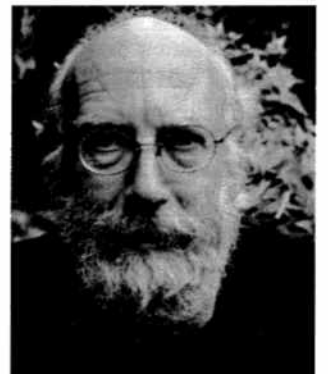
We weten ook nog heel veel niet. Zelfs in Nederland, een goed onderzocht land, is het aantal soorten onlangs met 30% omhoog bijgesteld. Niet omdat er soorten bijgekomen zijn, maar omdat we meer weten.

Er is grote behoefte aan kennis om het beleid te ondersteunen. Na jaren van overleg heeft de UNEP, het milieuprogramma van de Verenigde Naties, een kennisplatform ingesteld voor biodiversiteit: het IPBES of Intergovernmental Platform for Biodiversity and Ecosystem services. Het heeft dezelfde functie als het meer bekende IPCC voor het klimaat. Het IPBES moet regelmatig rapporteren over de mondiale en regionale toestand van de biodiversiteit en aanbevelingen doen voor beleid. Het moet kennis beoordelen en nieuw onderzoek stimuleren. Het aantal problemen dat om oplossingen vraagt is groot, van aanpassing aan klimaatverandering tot bestrijding van invasieve soorten en voorkomen van overbevissing. Het belangrijkste is wel verbetering van de besluitvorming door een betere relatie te ontwikkelen tussen wetenschap en beleid op allerlei niveaus.

Het IPBES wacht geen eenvoudige taak. Het mondiale biodiversiteitsstelsel zit misschien wel moeilijker in elkaar dan het klimaatstelsel. Bovendien is het mondiale biodiversiteitsonderzoek sterk versnipperd. Er zijn heel veel organisaties die zich op een of andere manier met biodiversiteit bezig houden: overheidsinstanties op vele niveaus, mondiale milieuorganisaties, onderzoeksinstellingen en bedrijven. Het IPBES heeft de opdracht om met al die organisaties samen te werken.

Het IPCC ligt de laatste jaren onder vuur van klimaatsceptici. Het heeft ook niet altijd handig gereageerd op hun kritiek. Ik verwacht dat ook het IPBES forse kritiek kan verwachten van biodiversiteitsceptici. Alleen al in Nederland is er af en toe een levendig debat over de vraag of het nu wel of niet goed gaat met de natuur. Het oordeel daarover hangt onder meer af van de referentie die je kiest. Sinds 1700 of 1900 zijn veel soorten verdwenen, maar sinds 1970 is er ook al veel verbeterd. Wat is eigenlijk een goede toestand van de biodiversiteit?

Nederland heeft relevante kennis in huis om IPBES te voeden, o.a. op het gebied van ecosysteemdiensten en monitoring. Die kennis moet versterkt worden. De grote belangstelling van studenten voor de cursus 'Natuurbehoud, duurzaamheid en plantendiversiteit' is een hoopvol teken. Wel is het belangrijk dat studenten leren omgaan met de kritiek, soms onredelijke kritiek, die je kunt verwachten als je op dit gebied werkzaam bent.

Jos Dekker